

og Handlende, som denne Lov hjemler efter sædvanligt Rærlingsbeviis, ikkun komme dem tilgode, som i en Kjøbstad have vundet Borgerskab paa samme Rærling o. s. v." Altsaa, igjennem § 94 giver man udelukkende til Kjøbstadhaandværkerne indtil 1ste Jan. 1862 netop den Fordeel, som § 28 efter den Tid i Almindelighed hjemler; det synes mig ligger aldeles klart for Dagen. At hindre dette fra deres Side, som ville Kjøbstæderne vel, synes mig vilde i Kjøbstædernes og især i Kjøbstadindvaanernes Interesse være en Feil, og at nægte det fra Landets Side vilde være ikke at gaae reent og klart ind paa Overtøstkomsten, og det er det, vi skylde. Vi have sagt: Den 1ste Januar 1862 er Grændsen, saa skal det nogenlunde være forbi; det bliver ikke ganske forbi, men, naar vi have sagt dette, saa skulle vi ikke igjlen bortviste Betydningen af denne Grændse og den Betydning, som nu ligger i Grændsen den 1ste Januar 1862, er forklaret ved hvad der her staaer i § 94. Naar vi lade § 94 staae urørt, saa have vi givet Noget, men, forfaste vi den væsentligste Deel deraf eller hele Paragraphen, saa have vi, som det ærede Medlem her bagved sagde, egentlig drevet Spot ved det, vi have givet; begge Paragrapher tilsammen give virkelig Noget og give endog saa Meget. Jeg maa derfor paa det Alvorligste tilraade, at vi haandhæve det Princip, det Grundtræk, som vi have nedlagt i Loven, nemlig, at der indtil 1ste Januar 1862 virkelig skal være indrømmet Kjøbstadhaandværkerne og de Handlende i Kjøbstæderne en Fordeel over Landet, som et Affindelsesmiddel. Denne Fordeel skulle vi lade dem beholde heel, men vi skulle heller ikke paa den anden Side forhindre dem fra at bruge den; vi skulle ikke indflemme dem indenfor Kjøbstadens Grund, naar de selv have Lyst til at komme udenfor den.

Timestad: Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) opfattede det Spørgsmaal, hvor det kunde være, at de, som havde stillet disse Forslag, eller i det Mindste deres Ordførere, udtalte sig paa den Maade om Kjøbstæderne og Kjøbstadhaandværkerne. Jeg troer, at det kommer ganske

simpelt deraf, at man opstiller et ideelt Begreb om en Kjøbstad, et Begreb, som intet Tilsvarende har i den virkelige Verden. Det er ikke Kjøbstadhaandværkerne, som man vil tillade at udvikle sig, thi dem vil man fult ihjel, og det er heller ikke Kjøbstæderne selv, som man vil tillade at udvide sig, thi dem vil man indsnævre, men det er, som sagt, noget reent Ideelt, man tænker sig. Det er naturligt, at man, naar man discuterer en saadan Sag, naar man omhandler det rene Begreb om en Kjøbstad, har den store Fordeel, at man ikke forstyrres i sine Betragtninger ved Tanken om nogen bestemt Kjøbstad, saaledes at man kunde tænke sig, om den eller den Kjøbstad virkelig ogsaa kunde have Gavn af de Bestemmelser, som man tager, men paa den anden Side kommer man virkelig til at svæve saa meget ud over Virkeligheden, at Bestemmelserne reent svæve i Luften. Det er ikke nok, at man vil give Bestemmelser for, som jeg forleden Dag yttrede, ved et Mavebælte at beskytte Kjøbstæderne imod den fordærvelige Cholera, som man kalder levende Handel, Industri og Velstand, men man gaaer endnu videre og siger: Dette Mavebælte skal vatteres, der skal $\frac{1}{2}$ Mil Vat udenom, fordi Kjøbstæderne ikke skulle komme til at staae i Forbindelse med den øvrige Deel af Landet. See, det er paa denne Maade, at man vil sørge for Kjøbstæderne. Jeg kan derfor ikke Andet end stemme imod en saadan Bestemmelse, og jeg haaber ogsaa, at Thingets Fleerhed vil stemme derimod.

C. C. Møller: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds har brugt det Udtryk, at det Forsvar, som vi dog endnu ifølge Vædringsforslaget Nr. 60 vilde unde Kjøbstæderne, var at ligne ved et Mavebælte, og jeg skal blive i denne Lignelse. Jeg siger, at, naar man, som her er skeet ved Loven, tager Kjortelen af dem, saa vilde det være meget ubarmhertigt tillige at berøve dem deres Mavebælte. Det er vist i sin Orden, at vi holde fast ved ikke at gaae Kjøbstæderne nærmere, end det paa nogen Maade kan forsvares. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at han ikke kunde forstaae, at man ligesom opgav Kjøbstadhaandværkerne og derimod blot holdt paa